

Complexnummer: 454178

Smallepad 5
3811 MG Amersfoort
Postbus 1600
3800 BP Amersfoort
www.cultureelerfgoed.nl

T 033 421 74 21
F 033 421 77 99
E info@cultureelerfgoed.nl

Complexnaam

Wijk bij Duurstede

Aantal complexonderdelen

5

Monumentnummers van complexonderdelen

454308, 454310, 454311, 454312,
454313

Woonplaats

Wijk bij Duurstede

Gemeente

Wijk bij Duurstede

Provincie

Utrecht

Locatie van het hoofdobject

Wijk bij Duurstede

Complexomschrijving

RUINE EN AANLEG PARK WIJK BIJ DUURSTEDE. Het oudste bestanddeel van de aanleg van het park van Wijk bij Duurstede vormt de ruine van de donjon, die tussen 1260 en 1280 is gebouwd. Deze woontoren, die aanvankelijk slechts twee vertrekken bevatte, werd in de 15e eeuw van een extra verdieping voorzien. In deze tijd maakte de toren deel uit van een veel uitgebreider versterkt kasteel-complex, dat in opdracht van David van Bourgondie vanaf 1459 tot stand kwam; toen werd ook de zogenaamde Bourgondische toren gebouwd, die ook in deels verruineerde toestand bewaard is gebleven. De omgrachte aardwerken rondom het eveneens omgrachte voormalige kasteel dateren oorspronkelijk uit 1577, al zal er voor deze tijd waarschijnlijk enige vorm van aanleg van aardwerken geweest zijn.

Vanaf de loop der 17e eeuw is Kasteel Wijk bij Duurstede tot een ruine vervallen. In 1769 werden de aarden wallen geegaliseerd en tot een stervormig wandelgebied gemaakt. Toen werd wellicht aan de NO-zijde, ter vervanging van een oudere poort, de huidige kasteelpoort (ook wel Hoenderpoort genaamd) opgetrokken. Vermoedelijk werd in dezelfde tijd van de bouw van de huidige kasteelpoort de erachter gelegen rondboogbrug over de buitengracht gebouwd. Ook de kleine rondboogbrug over de buitengracht aan de westzijde van de aanleg kwam wellicht in deze tijd tot stand.

In 1852 kreeg de tuinarchitect Jan David Zocher jr. (1791-1870) van de Gemeente Wijk bij Duurstede de opdracht de aardwerken rondom de ruine tot een openbaar wandelpark in landschapstijl te vergraven. De aanleg van een

openbaar wandelpark was een voorwaarde bij de overdracht in dat jaar van het complex (toen Charlottenburg genaamd) door de voormalige eigenaar J.H. baron van Lynden van Lunenburg aan de gemeente. Zocher vergroef de toen nog aanwezige voorburcht en de formele binnengracht tot een ruime vijverpartij in landschapsstijl, met de op het eiland gelegen donjon, Bourgondische toren en verruineerde keermuren als centrum. Met de vrijgekomen aarde werden de wallen, die de vijverpartij met eiland en ruine als een krans omsluiten, tot heuvelpartijen verhoogd. Over deze kunstmatige heuvelpartijen werd een vloeiend patroon van slingerpaden uitgezet. In de scenes of veduten, die de wandeling de bezoeker van de parkaanleg biedt, vormt de ruine van de woontoren op het eiland voornamelijk het hoofdmotief.

In het park in landschapsstijl had (en heeft) de ruine een belangrijke waarde als decoratief, schilderachtig en associatief ornament. Alleen aan de westzijde werd de verhoogde cirkelvormige aanleg open gehouden en werd de vijverpartij met de eveneens in landschapsstijl vergraven buitengracht verbonden. Over de waterarm werd een brug geslagen en op dit punt kan de wandelaar nog steeds genieten van een gezicht buiten het park op het in empire-stijl opgetrokken witgepleisterde voorhuis van het huis De Wiltkamp, dat als rijksmonument beschermd is (monumentnummer: 39726).

Alhoewel het park wat de beplanting en aanleg van wandelpaden betreft slijtage-plekken vertoont is de compositorische eenheid van de ligging van de ruine op het eiland in de aanleg van het openbare wandelpark rondom van grote cultuurhistorische en tuinhistorische waarde. Afgezien van de genoemde bakstenen rondboogbruggen zijn de overige bruggen in het park alsmede de muziekkapel in het zuidelijke parkgedeelte voor de bescherming van ondergeschikte betekenis.

Als zodanig wordt de grens van de historische aanleg door de buitengracht van het complex aangegeven. Aan de oostzijde reikt de grens tot de Lekdijk Oost. Aan de noordzijde, waar de kasteelpoort met brug gelegen is, behoren ook de kadastrale percelen Wijk bij Duurstede nrs.B1729 en B1304 tot de historische aanleg.

De ruine en aanleg van het park van Wijk bij Duurstede bestaat uit de volgende samenstellende onderdelen: 1. Hoofdgebouw (ruine Wijk bij Duurstede), zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 454308; 2. Historische tuin- en parkaanleg, zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 454310; 3. Kasteelpoort, zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 454311; 4. Brug bij kasteelpoort, zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 454312; 5. Brug, zie voor omschrijving bij complex-onderdeel met monumentnummer: 454313.

De ruine en aanleg van het park van Wijk bij Duurstede is in cultuurhistorisch opzicht van algemeen belang vanwege:

- de ruine van de Middeleeuwse donjon en de 16e-eeuwse Bourgondische toren, die een belangrijk Nederlands voorbeeld zijn van laat-middeleeuwse versterkte wooncultuur en Bourgondische architectuur en die een rijke getuigenis vormen van de profane bouwarchitectuur van de bisschoppen van Utrecht;
- de in het midden van de 19e eeuw door Jan David Zocher (1791-1870) tot een romantisch park in landschapsstijl vergraven voormalige 16e-eeuwse bastions;
- het ensemble van ruine en park in landschapsstijl, dat een zeer waardevol en compositorisch zeer geslaagd en in het Nederland gaafst bewaard voorbeeld is van een romantische ruine die zich gedurende de wandeling aan de wandelaar als hoofdmotief der veduten van de parkaanleg voordoet.

Monumentnummer*: 454308

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 16 februari 1993
Kadaster deel/nr: 7428/1

*Monumentnaam***

Ruine

Complexnummer

454178

Complexnaam

Wijk bij Duurstede

*Woonplaats**

Wijk bij Duurstede

*Gemeente**

Wijk bij Duurstede

*Provincie**

Utrecht

Locatiennaam

Wijk bij Duurstede

Locatieomschrijving

*Kadastrale gemeente**

WIJK BIJ DUURSTEDE

*Sectie**

E

*Kad. object**

1108

Appartement

Grondperceel

*Rijksmonumentomschrijving***

RUINE sinds de 18e eeuw; bestaande o.a. uit een vierkante donjon uit de 2e helft der 13e eeuw. Grote ronde hoektorens van het franse type uit de 2e helft van de 15e eeuw, tijdens het bewind van Bisschop David van Bourgondie tot stand gekomen. De overkraagde overdekte weergang bij de restauratie in 1954 hersteld.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Kasteel, buitenplaats

Functie

Monumentnummer*: 454310

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 16 februari 1993
Kadaster deel/nr: 7428/1

Complexnummer
454178

Complexnaam
Wijk bij Duurstede

*Woonplaats**
Wijk bij Duurstede

*Gemeente**
Wijk bij Duurstede

*Provincie**
Utrecht

*Straat** *Nr** *Toev.** *Postcode** *Woonplaats** *Situering* *Locatie*

Langs de Wal 6 3961 AB Wijk bij Duurstede

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kad. object*</i>	<i>Appartement</i>	<i>Grondperceel</i>
WIJK BIJ DUURSTED E	E	2		
WIJK BIJ DUURSTED E	E	158		
WIJK BIJ DUURSTED E	B	2167		
WIJK BIJ DUURSTED E	E	4		
WIJK BIJ DUURSTED E	E	5		
WIJK BIJ DUURSTED E	E	1582		
WIJK BIJ DUURSTED E	B	2166		
WIJK BIJ DUURSTED E	B	2165		
WIJK BIJ DUURSTED E	E	3		

*Rijksmonumentomschrijving***

HISTORISCHE TUIN- EN PARKAANLEG. In 1852 kreeg de architect Jan David Zocher jr. (1791-1870) van de Gemeente Wijk bij Duurstede de opdracht de uit 1577 daterende aardwerken rondom de ruine van Kasteel Wijk bij Duurstede tot een wandelpark te vergraven. Al in 1769 was het terrein van de aardwerken geegaliseerd en tot een stervormig wandelgebied gemaakt (bron: F. Gaasbeek, e.a., Wijk bij Duurstede; Monumenten-inventarisatie provincie Utrecht, 1991, p.136). De aanleg van een openbaar wandelpark was een voorwaarde bij de overdracht van het complex in 1852 (toen Charlottenburg genoemd) door de voormalige eigenaar J.H. baron van Lynden van Lunenburg aan de gemeente. Volgens de Gids voor Wijk bij Duurstede en Omtrek (z.d.), p. 39, door K. Veen uit ca. 1910 werd het wandelpark reeds in 1836 aangelegd. Wellicht heeft Zocher in dat jaar enige werkzaamheden aan de aardwerken verricht. Op de Topografische en Militaire kaart uit 1847 is echter te zien, dat de grote vijverpartij in landschapstijl rond de ruine in dat jaar nog niet gegraven is en dat de ruine nog voorafgegaan wordt door een

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

omgrachte voorburcht.

Wat nog reste van de voorburcht werd afgebroken en Zocher vergroef dit terrein en het grachtenstelsel tot een grote vijverpartij in de romantische landschapsstijl, met de op het eiland gelegen donjon, Bourgondische toren en verruineerde keermuren als centrum. Aan de westzijde van de vijverpartij werden de wallen deels verwijderd en werd een in enkele curven verlopende waterarm uitgegraven, die de vijverpartij met de gracht rondom verbond. Over deze waterarm werd een brug geslagen (de huidige brug is van recente datum). De wandelaar kan op deze plaats genieten van een blik op het eiland met ruine aan de oostzijde en op de fraaie voorgevel van het buiten het park gelegen uit ca. 1800 daterende huis De Wiltkamp aan de westzijde. Dit omstreeks 1800 gebouwde witgepleisterde huis wekt met zijn tympaanbekroning en klassieke beelden aan weerszijden associaties met een klassiek tempelfront. Uit het Kadastraal Minuutplan uit 1827 blijkt, dat het terrein van Wijk bij Duurstede ter hoogte van huis De Wiltkamp al een stukje was afgegraven en dat hier aan de rand van de wallen een vijverpartij was aangelegd. Op deze wijze was er vanaf huis De Wiltkamp reeds voor 1827 een gezicht geschapen op de wallen met de ruine in het verschiep. Onbekend is in hoeverre de toen al beboste wallen openbaar toegankelijk waren en in hoeverre er vanaf de wallen van het gezicht over de vijverpartij op huis De Wiltkamp genoten kon worden.

Ook de buitengracht, die het park geheel omringt, werd door Zocher tot een glooiende waterloop vergraven. Aan de noord-, zuid-, en oostzijde werd in deze buitengracht een nog bestaand (recentelijk deels hersteld) drietal eilandjes opgeworpen. Voorts werden de wallen mede met uit de vijver vrijgekomen aarde tot glooiende heuvelpartijen vergraven, die met bomen en heesters werden beplant (thans kastanje, tulpenboom, gewone en rode beuk, moerbeï, es, eik, Italiaanse populier, plataan, acacia, iep, walnoot, hulst, 19e- en 20e-eeuws). Het oorspronkelijke beplantingsschema van Zocher, dat door middel van solitaire, boomgroepen en bosstroken is opgezet, is globaal nog herkenbaar maar vertoont door gebrek aan verjonging slijtage-plekken.

Over de heuvels werd een in vloeiende curven verlopend patroon van slingerpaden aangelegd, die in de loop der tijd op veel plaatsen zijn verbreed maar waarvan de structuur zelf nog geheel bewaard is gebleven. Via deze paden voltrekt zich de harmonieuze reeks schilderachtige scènes of veduten, waaruit de wandeling van de aanleg is opgebouwd aan het oog van de wandelaar. De voor Zocher typerende vloeiend verlopende glooiingen, verbredingen en verjongingen van het padenprofiel, die voor de harmonie van de opeenvolging van de veduten tijdens het verloop van de wandeling van grote waarde is, vertoont eveneens slijtage-plekken. Verder zijn hier en daar sluiproutes ontstaan.

In tegenstelling tot de aanleg van andere parken in landschapsstijl op de Nederlandse historische buitenplaatsen, waar de compositie bijna altijd in de eerste plaats vanuit het huis is uitgedacht, is de aanleg van Wijk bij Duurstede voornamelijk op de ruine georiënteerd. Gedurende de wandeling biedt de ruine van de donjon en Bourgondische toren zich steeds als het toneelachtig zetstuk als hoofdmotief van een schilderachtige scène of vedute aan.

Alleen het gezicht op de op een klassiek tempelfront gelijkende voorgevel van huis De Wiltkamp aan de westzijde is een belangrijke vedute van de aanleg, die zich buiten het park richt.

Dat de aanleg van het park vanaf de ruine gezien in de compositie minder van belang is blijkt uit de oorspronkelijke relatieve ontoegankelijkheid ervan. Tot in de jaren '20 van deze eeuw was de ruine slechts via een bootje te bereiken (de huidige brug is van recente datum). Deze onbereikbaarheid hield verband met de betekenis van de ruine als vedute, die immers een bepaalde afstand van de wandelaar ten aanzien van de ruine verlangt. Verder

diende de relatieve toegankelijkheid van de ruine waarschijnlijk haar voor verder verval en plundering zo veel mogelijk te vrijwaren. De ervaring bij het Valkhof te Nijmegen had geleerd, dat de openbare toegankelijkheid ervan het behoud van de ruine niet ten goede was gekomen.

De parkaanleg van Wijk bij Duurstede is een vrij laat voorbeeld van een aanleg in landschapstijl met een ruine als romantisch stoffage-object. Het verfraaien van de natuurlijke entourage rondom een ruine en het bouwen van ruines in landschapsparken is een fenomeen, dat in Engeland in de eerste helft van de 18e eeuw ontstond en dat zich in de 18e en 19e eeuw door heel Europa ontwikkelde. Nederland kent nog enkele van dit soort ruines in parken in landschapstijl, waarbij een aantal ruines al bestond (Valkhof te Nijmegen, Oldruitenborch te Vollenhove, Brakel te Brakel) en andere 'nieuw' werden gebouwd (bijvoorbeeld Huis ten Donck te Ridderkerk, De Haere te Olst, Zorgvliet te Ellewoutsdijk). Van deze genoemde voorbeelden lijkt Wijk bij Duurstede qua compositie het meest op het park van het Valkhof te Nijmegen, dat als openbaar park ca. 50 jaar eerder was aangelegd. In beide parken is de ruine het centrum van de aanleg. Daar waar de ruine van het Valkhof oorspronkelijk door een ovaal van populieren werd omgeven, is de ruine van Wijk bij Duurstede door een krans van heuvels omsloten.

Als een door een cirkel omsloten aanleg met centraal gelegen object, dat tevens het hoofdmotief van deze aanleg vormt, is Wijk bij Duurstede, alsmede de voormalige aanleg van het Valkhof, iconografisch verwant aan het cirkelvormige dodeneiland met het populieren omgeven graf van Rousseau in het park van Ermenonville (Frankrijk).

De centraal gerichte compositie van het park van Wijk bij Duurstede, waarbij de ruine moeilijk te betreden was en vooral van een afstand bekeken moest worden, verleende de aanleg aan de wandelaar een geheel eigen belevingswaarde. Ruines in parken in landschapstijl werden gewaardeerd vanwege hun decoratieve en schilderachtige kwaliteit - zij waren in de 18e eeuw en in het begin van de 19e eeuw een geliefd motief in Arcadische landschapsschilderingen - en stimuleerden de wandelaar tot bepaalde associaties, emoties en bespiegelingen. Zo kon de ruine in Wijk bij Duurstede, gezien de grote belangstelling, die de Middeleeuwen sinds enkele decennia genoten, aanleiding geven tot speculaties over haar vermeende ouderdom en tot fantasieën over haar Bourgondische glorie Tijd leiden.

Het geïdealiseerde natuurlijke landschap rondom de ruine had (en heeft) een belangrijke betekenis als gastvrije en weldadige ruimte, die de wandelaar alle rust bood om te wandelen, te rusten en om de ruine vanuit de geboden scènes te bewonderen en emotioneel, als steeds weerkerend schilderstuk te beleven. Alhoewel de ruine en het park in landschapstijl een schilderachtig geheel vormden was er voor de 19e-eeuwse wandelaar tegelijkertijd sprake van een contrast tussen ruine en park. Temidden van haar weelderige natuurlijke entourage kon de ruine hem aanzetten tot bespiegelingen over de voortdurende vernieuwing van de natuur in tegenstelling tot het lot dat beschoren is aan hetgeen door mensen geschapen wordt en aan zijn leven zelf, dat door de dood wordt beëindigd.

Voorts kon de parkaanleg bij de wandelaar associaties met het Griekse Arcadia opwekken, zeker bij de wat meer geschoolde wandelaar, die bekend was met klassieke arcadische beschrijvingen en arcadische gezichten uit de landschapsschilderkunst. Vooral op de brug aan de westzijde van de parkaanleg, waar de wandelaar een gezicht heeft op de op een klassiek tempelfront gelijkende voorgevel van huis De Wiltkamp aan de ene zijde en op de Middeleeuwse ruine aan de andere zijde - het enige punt in de aanleg waar de gesloten krans van aardwerken zich voor de wandelaar opent - komt deze associatie naar voren.

Op dit punt kon de wandelaar tot het inzicht komen, dat de dood de schaduw vormt van zijn beeld van het ideale

landschap, zoals in de Arcadische landschapsbeschrijvingen van Horatius de dood bijna altijd in het verschiet dreigt en zoals de graftombes en ruïnes in de arcadische landschapsschilderijen van Nicolas Poussin - ook in de 19e eeuw was dit het bekendste voorbeeld van Arcadische landschapsschilderkunst - hier eveneens naar verwijzen. Deze bewustwording kon de wandelaar in het park van Wijk bij Duurstede in een melancholische stemming brengen en bij hem diverse verheven bespiegelingen en emoties zoals godsvrucht, verwondering, inkeer, berusting, oproepen.

Het opwekken van dergelijke associaties, bespiegelingen, stemmingen en emoties bij de wandelaar was een belangrijke recreatieve doelstelling van de tuinarchitectuur van het openbare park van Wijk bij Duurstede. Reeds vanaf de tweede helft van de 18e eeuw had men namelijk ontdekt, dat deze reacties op emotioneel en mentaal niveau een louterend effect op de geest van de wandelaar hadden en zijn geest tot rust brachten.

In 1948 werd in het zuidelijke parkgedeelte een muziekkapel geplaatst. Oorspronkelijk stond deze kapel, die uit 1911 dateert, en die voor de aanleg uit het oogpunt van bescherming van ondergeschikte betekenis is, op het omgrachte kasteelterrein.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Tuin, park en plantsoen

Functie

Historische aanleg

Monumentnummer*: 454311

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 16 februari 1993
Kadaster deel/nr: 7428/1

Complexnummer
454178

Complexnaam
Wijk bij Duurstede

*Woonplaats**
Wijk bij Duurstede

*Gemeente**
Wijk bij Duurstede

*Provincie**
Utrecht

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kad. object*</i>	<i>Appartement</i>	<i>Grondperceel</i>
WIJK BIJ DUURSTEDE	B	2434		
WIJK BIJ DUURSTEDE	B	2415		
WIJK BIJ DUURSTEDE	B	2414		
WIJK BIJ DUURSTEDE	B	2433		

*Rijksmonumentomschrijving***

KASTEELPOORT. Rode bakstenen kasteelpoort, ook wel Hoenderpoort genaamd, die in de 18e eeuw aan de NO-zijde van het omgrachte terrein ter vervanging van een oudere hier gelegen poort werd geplaatst. De poort bestaat uit twee rode bakstenen door een geprofileerde natuurstenen plaat afgedekte blokpijlers op geprofileerd hardstenen voetstuk. De pijlers worden door een ijzeren lantaarn bekroond.

Aan weerszijden van de pijlers twee zich voluutvormig verjongende vleugelmuren. De linker muur gaat haaks om in een rode bakstenen door een ezelsrug bekroonde muur, die na ca. 25 meter via een flauwe hoek naar links verloopt en die onderbroken wordt door een aan weerszijden door blokpijlers geflankeerde houten poort van recente datum. Aan de linkerzijde van deze poort strekt de muur zich uit tot de schuur van het perceel Langs de Wal nr. 10. De rechter vleugelmuur gaat in een flauwe hoek om in een door een ezelsrug bekroonde muur uit ca. 1900, die tot het perceel Langs de Wal nr. 4 reikt. Ter hoogte van de Driesprong Langs de Wal - Mazijk is een gedeelte van deze muur onlangs vernieuwd.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 454312

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 16 februari 1993
Kadaster deel/nr: 7428/1

Complexnummer
454178

Complexnaam
Wijk bij Duurstede

*Woonplaats**
Wijk bij Duurstede

*Gemeente**
Wijk bij Duurstede

*Provincie**
Utrecht

*Kadastrale gemeente**
WIJK BIJ DUURSTEDEN

*Sectie**
B

*Kad. object**
1848

Appartement

Grondperceel
Wijk bij Duurstede B 2414

*Rijksmonumentomschrijving***

BRUG BIJ KASTEELPOORT. Rode bakstenen over de buitengracht gelegen 18e-eeuwse rondboogbrug, die in het verlengde van de kasteelpoort is gesitueerd. De brug is voorzien van een smeedijzeren spijlen-balustrade uit ca. 1900, die door een rechthoekig vak met sierlijke ruiten en voluten wordt afgesloten.

De balustrade is geplaatst tussen bakstenen blokpijlers, die door een hardstenen geprofileerde plaat worden afgedekt. De aan de parkzijde gelegen pijlers worden onderaan de buitenzijden door een steunbeer gestut, die tevens de wal van het kasteelterrein naar de buitengracht keert.

Via twee bakstenen door een ezelsrug bekroonde borstweringen staat de brug in verbinding met de kasteelpoort. Deze borstweringen keren tevens de oprit naar het lager buitengrachts gelegen gedeelte van het kasteelterrein (thans neo-formele buxus-tuin en moestuin). Aan de NW-zijde wordt de noordwestelijke borstwering door steunberen gestut.

Hoofdcategorie
Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie
Tuin, park en plantsoen

Functie

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 454313

Status: rijksmonument
Inschrijving register*: 16 februari 1993
Kadaster deel/nr: 7428/1

Complexnummer
454178

Complexnaam
Wijk bij Duurstede

*Woonplaats**
Wijk bij Duurstede

*Gemeente**
Wijk bij Duurstede

*Provincie**
Utrecht

Locatiennaam
Wijk bij Duurstede

Locatieomschrijving
nabij de Singel

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kad. object*</i>	<i>Appartement</i>	<i>Grondperceel</i>
WIJK BIJ DUURSTEDE	E	6		
Wijk bij Duurstede	E	5		

*Rijksmonumentomschrijving***

BRUG. Kleine rode bakstenen met rode plavuizen gedekte rondboogbrug. De lage bakstenen borstweringen en flanken zijn licht gebogen en zwenken naar de zijden licht boogvormig uit.

De brug, die aan de westzijde van de aanleg over de buitengracht is gelegen, staat geregistreerd op het Kadastraal Minuutplan uit 1827 en dateert waarschijnlijk uit de 18e eeuw.

Hoofdcategorie
Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie
Tuin, park en plantsoen

Functie